

Хранено конче, мамо, поѣздихъ,
 И длѣга пушка, мамо, на рамо,
 Чивте пищове, мамо, на поѣсъ?
 Баремъ да ми сѣ, мамо, знайла!
 Кога презъ пять-тъ, мамо, преминвахъ:
 Моми-те си ма, мамо, гледаха,
 И една друга, мамо, думаха:
 „Бре, богатичка, мамо, тасъ мома,
 Коя ще тогозъ, мамо, да земе!“
 Булки-те си ма, мамо, гледаха,
 И една друга, мамо, думаха:
 „Бре богатичка, мамо, тасъ булка,
 Коя ще тогозъ, мамо, да води!“
 Баби-те си ма, мамо, гледаха,
 И една друга, мамо, думаха:
 „Благатка, мамо мари, честитка,
 „Благатка, мамо, тасъ майка,
 „Коя е тогозъ, мамо, родила!“
 Ёргенѣжкѣ, мамо мари, пашалѣжкѣ,
 А момство, мамо мари, везирство!
 От-ка са, мамо мари, задомихъ,
 Задомихъ, мамо, ожинихъ;
 Вранѣ ми конче, мамо, не цвили,
 Длѣга ми пушка, мамо, рѣждяса,
 Юнашка руба, мамо, изгнила.
 Ёргенѣжкѣ, мамо мари, пашалѣжкѣ!
 А момство, мамо мари, везирство!

* * *

Летай пеперуго,
 Отъ гора до гора,
 Отъ поле, на поле.
 Слѣго на поле-то;
 Припи ми се і(в)ода,
 Найдѡ дѣвойка
 Декъ вода нале(п)ва,
 Налева, раслева
 Потира ѣ кова
 Не ми даде кова,

Лю ми даде стомна:
 Е де іода блага,
 Е де мома хърна!
 Иди, мале, терай ми га,
 Ако ми га дадатъ, мале!
 Скоро да си дойдешъ,
 Хаберъ да доѣсешъ,
 Сарай да ограда;
 Ако не га дадатъ,
 Сарай да сограда!